

Mikuláš Koperník

Polský astronom Mikuláš [Koperník](#) zasvětil celý svůj život [astronomii](#). Už během studií začal pochybovat o [Ptolemaiově geocentrické soustavě](#) a systému [pohybu](#) planet, které Ptolemaios publikoval ve svém *Almagestu*. Stěžejní astronomické dílo Mikuláše Koperníka [O obězích nebeských sfér](#) pak vysvětluje pohyb [nebeských těles](#) v rámci [heliocentrické soustavy](#), na které pracoval celý život.

Ve dvanácté kapitole svého díla, která se jmenuje *O přímkách, které jsou tětivami kruhu*, Koperník uvádí [Ptolemaiův postup](#) výpočtu délek tětív a přehledné tabulky. Problematika je v této kapitole vysvětlována na tětivách [kružnice](#), ale později poznamenává, že bude v tabulce uvádět *jen polovinu tětivy dvojnásobného oblouku*. Díky této volbě vystačí pouze s prvním kvadrantem a nemusí brát v úvahu celou polovinu kružnice. Jím sestavené tabulky mají krok 10 úhlových minut.

To tedy znamená, že od délek tětív přešel ke goniometrické funkci sinus - viz vztahy (6) a (7). Tyto hodnoty jsou ve výpočtech užitečnější, než délky tětív.

Kruh dělí ve svých výpočtech na 360 stupňů a jeho průměr volí 200000 [jednotek](#). To má dvě základní výhody: nemusí pracovat při výpočtech krátkých délek tětív (resp. malých hodnot úhlů) s desetinnými čísly a pak v době, v níž Koperník tvořil, už byla rozšířena desítková [číselná soustava](#).

Nebyl tedy omezen na mocniny čísla šedesát jako jeho předchůdci, ale volil raději mocniny čísla 10.

Takto velký průměr vedl k tomu, že v Koperníkových tabulkách jsou uvedeny hodnoty současné funkce sinus vynásobené 100000, což znamená, že jeho přesnost dosahovala 5 desetinných míst. Současně takto velká hodnota průměru kružnice umožňuje zaokrouhlovat všechny počítané hodnoty na celá čísla, aniž bychom se dopouštěli velkých chyb.

Ve své [práci](#) vlastně kopíruje Ptolemaiův postup; každý krok pečlivě matematicky dokazuje. Koperníkovy kroky tedy byly:

1. Pro daný průměr kružnice je dána také strana pravidelného vepsaného trojúhelníka, čtyřúhelníka, [pětiúhelníka](#), šestiúhelníka a desetiúhelníka.
2. Vepíše-li se do kružnice čtyřúhelník, rovná se obdélník sestrojený z úhlopříček těm rovnoběžníkům, které jsou sestrojeny z protilehlých stran.

Jedná se tedy o aplikaci [Ptolemaiovy věty](#).

3. Na základě toho získává vztah pro $\text{crd}(\alpha - \beta)$.

Délka tětivy je přitom definována vztahem (2).

4. Dále odvozuje vztah pro $\text{crd} \frac{\alpha}{2}$.
5. Odvození vztahu pro $\text{crd}(\alpha + \beta)$.
6. Důkaz nerovnosti $\frac{\beta}{\alpha} > \frac{\text{crd } \beta}{\text{crd } \alpha}$ platící pro $\alpha < \beta$.

Tato nerovnost je analogická nerovnosti (4) uvedené v původním Ptolemaiově postupu.

Před vlastními tabulkami pak Koperník popisuje, jak tabulky vytvořit. V této části už ale místo tětív hovoří o polovičních tětivách (tj. o současných sinech). Hodnotu $\sin 1^\circ$, která je pro celé tabulky

(stejně jako u jiných autorů) podstatná, získal lineární interpolací z hodnot pro úhly $\frac{3^\circ}{4}$ a $\frac{3^\circ}{2}$.

Ukázka Koperníkových tabulek je zobrazena na obr. 136. V prvním sloupci jsou stupně, ve druhém úhlové minuty a třetí sloupec obsahuje *poloviční tětivy dvojnásobných oblouků*, tj. čísla, která jsou rovna 100000násobkům současných sinů.

ratione circumferentiarum rectorum linearum. Cum ergo conij
nos paruisse videmus: ubi recte et ordinate differencia sinum
provisus evadit tamq̄ una linea factorum: non dubitamus
p̄m̄e dōdrātes unius gradus 1209 equa ratione ip̄i gradū et
reliquis partibus subtensas accomodari. Ut tribus partibus ad
recto quadrāte constituamus unū gradum subtendens par
tibus 1745 dividū gradum partē 572 et alij tribus partē
582 proponit. Verūtamē satis arbitror: si semisses dividat
lineas: dupla circumferentia subtendens: assignemus in
canone. Quo compendio sub quadrante comprehendimus: quod
in semicirculo oportebat diffundi. Ac eo p̄sertim q̄ fr̄e
quentiori usu veniunt in demonstrativis: et tabula semisses
op̄e: quā lineas asses. Exposuimus autē Canonē auctore
et sextantes gradum: tres ordines habentē: in primo sunt s̄d
sine partes circumferētie et sextantes: secundus continet nu
merum dividue lineae subtendens dupla circumferentiam
tertius habet differētia p̄m̄e m̄m̄m̄m̄: quae singulis gradibus
interiacet: e quibus huc proportionalite addere quod fingit
eōrum Simplicis gradus. Est ergo tabula haec

Canon subtensarū in circulo rectorū linearum

Circum ferētie	Semisses dupl. circi	Partes unius grad	Circum ferētie	Semisses Dup. circi	Unius gradus P̄m̄e
pt. sc.			pt. sc.		
0 10	291	291	3 10	5524	290
0 20	582		3 20	5814	
0 30	873		3 30	6105	
0 40	1163		3 40	6395	
0 50	1454		3 50	6685	
1 0	1745		4 0	6975	
1 10	2035		4 10	7265	
1 20	2327		4 20	7555	
1 30	2617		4 30	7845	
1 40	2908		4 40	8135	
1 50	3199		4 50	8425	
2 0	3490		5 0	8715	
2 10	3781		5 10	9005	
2 20	4071		5 20	9295	
2 30	4362		5 30	9585	
2 40	4653	291	5 40	9874	290
2 50	4943	290	5 50	10164	289
3 0	5234		6 0	10453	289

Obr. 136